

Universitetet i »de forenede Stater« og offer sig nu for Arbejdet for Nationalforeningen for Farvedes Fremskridt.

Idet han slutter sine aabenhjertige Henvendelser til Lyceum Klubben retter Dr. du Bois en gribende Appel til dem, foranlediget af hans lille Datter, en Appel, som, skønt den var individuel, ogsaa er gjort af Hensyn til hendes Race: »Jeg beder Dem ikke om at give hende en af Deres Sønner tilægte: men jeg beder Dem om at sørge for, at hun faar gode Livsbetingelser i sit Liv.«

(Vi har nylig havt en Artikel om Mrs Despard, skrevet af Mrs How Martyn for Kvindestemmerets-Bladet. Af denne fremgaar, at Mrs Despard er Skolebestyrer og Fattigforstander i flere Kommuner, i hvilke hun med Iver virker for bedre Forhold).

Fra Island.

Det islandske Althing vedtog nu i Foraaret et Forslag til Forfatningsændring, ved hvilket *alle* Mænd og Kvinder, der er 25 Aar og *betal*er Skat samt er aandsfriske og ikke straffede for nogen Forbrydelse, skal have politisk Stemmeret og Valgbarhed, kun er Tjenestefolk ikke valgbare. For at dette Forslag kan blive til Lov, maa det vedtages uforandret paa 2 Althing. Althinget blev derfor opløst og nye Valg fandt Sted i Efteraaret. Resultatet af disse er nu blevet bekendt. Selvstændighedspartiet, der før havde Magten, har lidt et afgjort Nederlag, medens Hjemmestyperepartiet har sejret, og endelig er der Udsigt til, at maaske et nyt Parti bliver dannet, idet ikke mindre end 7 af de nyvalgte Althingsmænd stiller sig udenfor Partierne og blandt dem den nuværende Minister.

Alle Partier vil give Kvinderne Stemmeret, men der er andre Punkter i Lovforslaget, som der er Uenighed om — navnlig om Betingelserne for Valgret til Althingets Overhus. Derfor er der Udsigter til, at Forslaget bliver forandret paa næste Althing, som antagelig træder sammen næste Sommer, men disse Forandringer kommer næppe til at berøre Kvindevalgretten. Althinget vil da blive opløst og nye Valg finde Sted næste Efteraar, forhaabentlig bliver saa Lovforslaget vedtaget uforandret 1913. De islandske Kvinder har derfor Grund til at se lyst paa Forholdene, selv om de har Udsigt til at skulle vente endnu et Aar paa deres Stemmeret.

Hvad der staar i »Jus Suffragii« om, at der skal være dannet Opposition mod Kvindevalgretsbevægelsen paa Island, maa bero paa en Misforstaaelse. Den Opposition, der hentydes til, viste sig især hos det Parti, som arbejder imod Forbud af Indførelse af Alkohol. Oppositionen blev aldrig stærk, da Partiet nok indsaa det frugtesløse i at arbejde

mod en Sag, hvis Berettigelse i den Grad er gaaet ind i Islændernes Bevidsthed, at der nu næppe er nogen, som offentlig vover at udtale sig imod den.

Før Valgene viste det sig tydeligt, at begge de nuværende islandske Partier søgte at faa Kvinderne paa deres Side.

Kjøbenhavn, den 25. Novbr. 1911.

Laufey Asmundsson.

Nordens Kvinde.

Det er med en Charles Dickens's Fordybelse i Karakterudvikling at Forfatteren, Oberst Gregersen, har fremført Typen af Nordens Kvinde i Ragna Holms Person.

Et to-aarigt Ophold i Institut Kunitz i Schweiz har fyldt Ragna med inderlig Lede til en Opdragelses-Anstalt, der: »duftede af Aristokrati og prangede af Rigdom« hos dets mange velstillede Elever. Snobberiet stod højt i Kurs. Dette Ophold maatte for hende blive mislykket. Hun anmodede sine Forældre om at afkorte det 3die Aar i Kunitz og i Stedet lade hende gennemgaa et Lærerindekursus i Christiania. Her lykkedes det hende at faa store Lovord for sine Studier og efter endt Examen, faar hun Plads som Lærerinde for Godssejer Vigs pærunge Datter, og falder derved ind i en frisisindet Kreds med udpræget politiske Interesser. Man har dannet en Forening, der mødes hver 14de Dag hos de forskellige Familier for at drøfte Dagens Spørgsmaal. Dette var altsammen en velgørende Ændring for Ragna fra Institut Kunitz's kvalme Luft. Der holdes mange Møder med livlige Diskussioner. Ogsaa danske Forhold fremdrages. Et af Kredens Medlemmer har været i Danmark. Opfyldt af Nordens spredte Stilling fremsætter han Spørgsmaalet: Hvorfor danner dog ikke Norden en Sammenlutning til sit Forsvar? Vi har seet Tyskland samles til en Eenhed. Vi har seet den Kraft det giver, og vi bilder os ialfald ind nu at see, at Norges Skilsmisse fra Sverrig svækker istedetfor at styrke. Det er næppe en Tilfældighed, det Fingerpeg vi har faaet om Nordens herlige Stamme, der nu er spaltet, men atter burde samles.

Vi andre, der arbejder internationalt og ligesom staar Haand i Haand med Kvinder hele Verden over, faar dog Søsterfølelsen i en end højere Grad ligeoverfor Sverrig og Norge, thi vi føler Nordens Samhørighed. Vi indsuger ikke med vor Børnehørdom i Skolen Had til vore Naboer. Vor Krigshistorie tænder ikke ulmende Uvillie i Brand. Gjorde den det paa Sværd-siden saa gør den det ikke paa Spindesiden.

I denne Belysning føler vi Ragna Holm som en Type for den nordiske Kvinde, honnet og ærlig og iøvrigt levende i en mærkelig Omgivelse af gennemhæderlige Mennesker med mange Betingelser for harmonisk Samliv uden opslidende Dissonanser. Hendes Hjertes Historie, da hun føler sig elsket af den Mand hun veed, hendes unge Elev elsker, bestaar i, at hun giver ham Afslag uden at vække den vageste Anelse i ham om, at hendes Afslag er et Offer, saaledes at han udbryder til sig selv: »Ja Hjerte, det har hun ikke meget af -- det er Forstanden der rogerer!« — Men det er jo netop hendes Offer fuldt ud, at han ikke maa vide at det var et Offer. Hun ser ham gifte sig med hendes Elev — saaledes som hun selv havde ønsket det. Hun var et Menneske, født til at leve for Samfundet. Man kan ikke andet end drage Sammenligninger mellem denne Bog og Eliu Wagners:

»Penneskæft«. Den norske Bog er færdig med det Stadie af Kvindesagen som hed: »Kampen mellem Mand og Kvinde«. Den er skrevet efter af *denne* Strid er udjævnet — denne Strid, der i Norge fik saa liden Plads. Man hører det ligesom klinge ud af den i en dyb Grundakkord: »De nordiske Folk skal slutte sig sammen. Vi skal have vore Kvinder med i vore Rigsdage. Vi har sundt Blod i vore Aarer!« Endnu kæmper Kvinderne i Sverrig for samme Standpunkt, men de finder Støtte hos frisisindede Mænd. Udaf hele Bogen klinger den Tone: »Vi nordiske Folk er hinandens naturlige Tilflugt.

Vi takker Oberst Gregersen af Hjertet for denne frisisindede og fortræffelige Bog.

Dog minder den os uvilkaarligt om, at det danske novellistiske Bidrag til selve Kvindesagens Historie endnu ikke er skrevet, og at der ligesom ventes paa den!

Johanne Münter.

Kvindevalgretsklubben havde Møde Tirsdag den 21. November i Hotel »Kongen af Danmark«. Foredragsholderen, Frøken Daugaard, holdt et fortræffeligt foredrag om Kvindebevægelsen i England, navnlig i dens mest bevægede Lag, som populært kaldes; »The militant tactics women«. Frk. Daugaard paaviste først, hvorledes *Mellemklassernes* Kommen til Magt satte Kvindernes Ret som Vælgere ud af Spillet i 1832. Ligeledes hvorledes *Arbejdsklassernes* Optagelse i 1867 under Beaconsfield og i 1883 under Gladstone efter store Demonstrationer gik for sig uden Skygge af Hensyn til Kvindernes idelige Petitioner om at faa Valgret. Man har sagt dem, at Arbejderne blev ikke hørt for de satte Regeringen i Skræk ved deres Voldshandlinger; Kvinderne maatte gribe til lignende! Sammenlignelsesvis er deres Demonstrationer imidlertid meget spage og har heller ikke ført til nogen Vinding.

Portrætter af Lederne fra »Womens social and political Union« og fra »Women's Freedom League« samt mange højt oplysende Gadescener fra deres Skærmydsler med Politiet blev givne i udmærkede Lysbilleder.

Foredragsholderen har bedt os om at oplyse, at de udmærkede Lysbilleder skyldes Frk. Laurbergs sagkyndige Behandling.

Desuden fremvistes adskillige humoristiske Billeder f. Eks. om Asquiths Politigarde, der maatte danne Væg om ham, naar Kvinderne nærmede sig o. s. v. Der var vel circa 40 Tilhørere. Vi kan forsikre vore Medlemmer om, at de af dem, som *ikke* kom, stod sig selv i Lyset.

Der blev bragt Frk. Daugaard en hjertelig Tak baade fra Formanden som fra Medlemmerne enkeltvis for dette morsomme og om Kvindebevægelsen i England saa oplysende Foredrag.

Johanne Münter.

Redigeret af Fru *Johanne Münter*, Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke, Vendersgade 9.